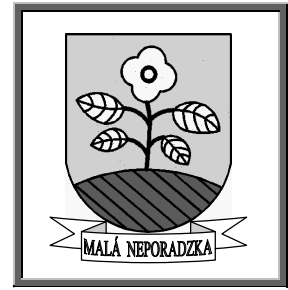

SVIŇAN

NEZÁVISLÝ OBČASNÍK OBYVATEĽOV OBCE SVINNÁ - Ročník 1, Číslo 2, vyšlo 9/2000

Cena : 8 sk

AKO SOM TO VIDEL JA.

Drahí spoluobyvatelia, najmä vy, ktorí čítate tieto riadky ! Dovoľte mi pozdraviť vás všetkých ! Využil som rád ponúknutú možnosť sa vám prihovoriť ako jeden z vás, a predsa akosi nie zvonku, ale zvnútra priblížiť udalosť, ktorá je jednoznačne udalosťou číslo jeden v obci za posledné obdobie a je jednou z najvýznamnejších – ak aj nie – čo sa týka našej farnosti, a to od jej vzniku v roku 1949. Iste už tušíte, že tou udalosťou sú primície nášho rodáka Martina.

Čo tomu predchádzalo ?

Nuž, ako vždy, poctivá príprava. Obídúc detstvo, mám na mysli šesť rokov teologickej prípravy a jeden rok previerky na základnej vojenskej službe. A život v seminári veru nie je taký, aký je azda v predstave ľudí, že sa ráno pomodlíme, najeme a učíme sa prevracáť listy v misáli. Oj, veru zďaleka nie.

V seminári sa prekrývajú dva režimy : univerzitný /akademický/ a formačný /duchovný/. Ráno vstávame o 5.30 , o 6.00 sme už v kaplnke až do 7.15 , potom sú raňajky a od 8.00 do 12.00 prednášky. Prednášky v nižších ročníkoch sú zamerané filozoficky a pedagogicky, až neskôr teologicky. A počas štúdií sú štátnice zo šiestich predmetov. Jednoducho akademická úroveň ako na iných fakultách Univerzity Komenského. Po obede nasleduje vychádzka a od 15.30 samoštúdium. Večera o 18.30, potom osobné voľno a motlidby zase od 20.45. Nočný odpočinok od 21.30. To sú pracovné dni. Víkendy sú síce voľnejšie, ale zostávame v pohotovosti pre pomoc i účasť na charitatívnych, duchovných i spoločenských podujatiach. Samozrejme, že je prítomné i stále prelínanie sa akademických požiadavok, formácie, pohovorov ... a to popri ostatných náležitostiach.

Načrtol som iba hrubý základ, ale čo – to zostalo ešte skryté. Napríklad, varenie máme zaobstarané, ale pranie, upratovanie, brigády a práce okolo budov si robíme sami.

No, predstavovali ste si to takto ?

V každom prípade, Martin bol prvý, kto úspešne prešiel cez už spomenuté. V sobotu 17. júna v Žiline prijal kňazské svätenie a v nedeľu 25. júna slávil prvú svätú omšu vo Svinnej v kruhu najbližších, ale i celej širokej komunity veriacich. A práve táto udalosť sa volá „primície“.

Boli prvé. A bola to previerka azda viac obce a spolupatričnosti rodákov, ako previerka farnosti a jej organizovania, pretože farnosť je privyknutá aj na reprezentačné akcie typu birmovky, či prvého svätého prijímania.

Osobne som očakával, nakoľko bude mať obec vôľu dať spolu sily a priložiť ruku k dielu. Bol som milo prekvapený, čo všetko sa dá urobiť, keď sa chce. A prečo milo prekvapený ? Pretože obyvatelia dokázali prevýšiť šedý priemer pomoci okolo kostola, povedané zjednodušene. Prepáčte mi naznačenú kritičnosť, ale dobre vieme, že niekedy to vyzerá priam divoko

v kostolnom areáli okolia bližšieho i širšieho, hoci je to dominantna námestia, keď sa to tak vezme. A preto milé prekvapenie : obnovené zábradlia, výzdoba, čistota , ochota všetkých a pomoc ...

Videl som , že primíciami žijeme ! A tešilo ma to. A isto nie iba mňa.

A pripomínam, ako to vyjadril v príhovore na primíciách i pán starosta, že to nebola reprezentácia a záležitosť čiste cirkevná, ale i obecná a občianska. Navyiac : koľkí obyvatelia sú súčasne veriacimi a napokon všetci naši veriaci sú obyvateľmi. Či sa to dá oddeliť ? Či sa dá povedať : toto robím ako veriaci a toto zase ako obyvateľ ? A práve pre toto sú primície – a toľko iných podujatí – súčasne cirkevnou aj obecnou záležitosťou. Alebo sa mýlim ?

A zase : koľko okolitých obyvateľov bolo prítomných ! A tak patrí vďaka všetkým, ktorí pomáhali. A tu by mohli byť uvedené mnohé z vašich mien !

A nádejám sa, že v júni 2001 a 2003 – podľa našich plánov, ale Božie cesty nie sú našimi cestami – budeme mať my všetci možnosť opäť spojiť svoje sily, schopnosti a ochotu do prípravy ďalších primícií. Nechcem tým ale vonkoncom povedať, že dovtedy naša spolupatričnosť pomoci na cirkevnom živote farnosti i občianskom živote obce nie je potrebná.

Prajem vám, drahí rodáci, veľa zodpovednej radosti, hlbšiu kvalitu našich každodenných vzťahov a veľa chuti do života, lebo len ten má srdce, kto ho má pre druhých. Tak to vidím ja.

Radovan Kobyda, diakon

ČO SÚ TO ZA ZNAKY ?

V predošlom „prvom“ čísle nášho , a snáď i vášho časopisu bolo uvedené, prečo sa časopis volá tak, ako sa volá. V tomto vydaní vám chcem vysvetliť ako vznikli obidva erby v jeho záhlaví.

V ľavej časti je obec Svinná. V hieradickom práve sa ním je na zemi kohút

umiestnený erb (znak) Tento znak je uznaný ústavom a obec má preukazovať. V znaku a dve sliepky a nad vták (jastrab ?).

Tento obraz na erbe bol odvodený zo starej pečate , veľkosti 30 mm a datovanej z roku 1733.

Je potrebné podotknúť, že Svinná nemala iba jednu pečať. V roku 1784 a 1860 boli používané iné pečate.

Teraz sa dostávame k malej dileme. Prečo je v prvom čísle na pravej strane použitý iný znak, ako v tomto druhom ? Odpoveď je prostá. Naša obec Svinná sa skladá z viacerých častí, ktoré neboli vždy jej súčasťou. Ihličie patrilo pod Trenčianske Jastrabie a Neporadzka bola samostatnou obcou. K jej zlúčeniu so Svinnou došlo v roku 1907. A týmto sa dostávame k rozuzleniu malej hádanky. V pravom hornom rohu prvej strany je teraz umiestnený (a dúfam, že zostane aj

v nasledujúcich číslach) znak Malej Neporadzky. Tento som spracoval podľa pečate menovanej obce, ktorá je datovaná rokom 1733.

Jej tvar som obkreslil z knihy Juraja Fojtíka „Mestské a obecné pečate Trenčianskej župy“. (Menovaná kniha sa nachádza aj v obecnej knižnici a spolu s ňou aj iné dobré knihy).

V knihe sa píše o pečati veľkosti 30 mm, datovanej rokom 1733. V odtlačku pečate na štvoroblúkovom pečatnom poli vyrastá zo zeme ruža so štyrmi listami a s jedným kvetom. Okolo je napísané „SIGILLVM. PAGI. KIS. NEPORATKA. 1733“. Naposledy bolo toto pečatidlo použité asi v roku 1878.

Tento erb som vyrobil iba pre potreby časopisu Sviňan. Nie je uznaný žiadnou štátnou inštitúciou, a preto na rozdiel od znaku obce Svinná, nie je ho možné používať ako platný v úradnom styku.

Neberte tento môj počin s erbami ako, že chcem rozdeliť obec opäť na dve. To nedaj Bože. Som spokojný s tým stavom aký je, čo sa týka celistvosti obce Svinná. Spravil som to iba z takého malého môjho zadosťučinenia. Chcem, aby aj mladý alebo prisťahovalí občania vedeli trochu viac o našej obci. Je pravda, že keď chcem písať o histórii, mal by som ju najprv spoznať. Z toho dôvodu som vám teraz predložil len kúsok z histórie našej obce a až ju preštudujem celú, dopíšem aj zvyšok.

J.I.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Narodili sa

Meravý Dárius
Kopecký Richard
Bórik David
Syrný Marcel

Lehocká Mária
Gallová Barbora
Jakal Dalibor

Úmrtie

Panáček Ivan
Peťovský Ján
Zaťko Rudolf
Surová Karolína

Gáľisová Mária
Jakubíková Mária
Zaťko Eduard
Gunár Augustín

Odsťahovali sa

Ridekyová Soňa - Horňany
Rychtárečová Milada - Trenčín
Grundelová Ivana - Motešice
Mikulčíková Janka (má tu len prechodný pobyt) - Trenčín
Mgr. Tišťanová Katarína - Liptovská Lužná
Hrizová Lenka - Trenčín
Šumichrastová Jana - Trenčín

Prisťahovali sa

Ing. Myšák Eduard - č.d. 340
Rod. Hodáľová - č.d. 283
Bizulová Eva - č.d. 439
Lehocký Ľuboš - č.d. 93
Predanócyová Anna - č.d. 366

Počet obyvateľov obce Svinná **1501** ku dňu 30. 8. 2000

Ženy : **776**, Muži : **725**

PRIEZVISKÁ NAD 15

Do 6 rokov	: 79	42	Mokráň
6 - 18	: 250	28	Brachtýr
18 - 30	: 290	25	Zaťko
30 - 40	: 203	27	Syrný
40 - 50	: 231	22	Mikulovský
50 - 60	: 170	21	Lobotka, Gallo
Nad 60	: 278	18	Rosenberg, Panáček
		17	Kyta, Strieženeč
		16	Brožek, Ďurčo
		15	Dranačka, Čahoj, Kyselica

Spracované podľa údajov Obecného úradu

Ospravedlňujeme sa pánovi **Viliamovi Hegerovi**, ktorý v tomto roku oslávi svoje **80-tiny**, za neuverejnenie v prvom čísle nášho časopisu.

Bolo !..., Bude ?...

- Bolo pekným zvykom sadiť pred rodinnými domami, v páse medzi obecným chodníkom a plotom našich predzáhradiek, rôzne druhy okrasných kvetiniek.

... Bude raz tento zvyk obnovený ?

- Bolo pekným zvykom zametať a inak si čistiť cestu pred našimi rodinnými domami.

... Bude ich mať aj v budúcnosti kto čistiť, keď mnohým z nás sa nechce?

- Bolo pekné, keď sme začali v obci budovať chodníky.

... Budeme môcť v tom ešte pokračovať?

- Bolo pekné, že sme začali kosiť zatravnené plochy po obci.

... Bude sa v tom pokračovať? Kedy, kde všade?

- Bol chodník na cintorín aj zo strany Malej Neparádzky.

... Bude raz obnovený, alebo aspoň dôstojný stavu aký mu prináleží?

- Bolo v našej obci veľmi vyhľadávané kino.

... Bude môcť ešte vôbec premietat' ?

- Boli – bývali obecné schôdze.

... Budú ešte?

J.I.

Má alebo nemá obec majetok.

(Čo obec ešte má, dokedy to bude mať)

Do majetku našej neveľkej obce patrí nie moc, no o to vzácnejších vecí. Tento článok som napísal preto, aby všetci neveriaci Tomášovia pochopili, že obec Svinná nevlastní žiadne stavebné pozemky a naopak iní pochopili dôležitosť pôžičiek na plynifikáciu domácností.

Treba podotknúť, že pôžička bola určená len a len našej obci, tým aj všetkým nám – jej občanom, a nie štátu, ako sa niektorí domnievajú.

Majetok obce sa počas výstavby "plynu" čiastočne na chvíľu zvýšil, avšak len do doby dokončenia plynifikácie. Skolaudovaním plynovodu prešlo jeho vlastníctvo bezplatným prevodom na Slovenský plynárenský priemysel a.s..

Nikto sa pritom nepýtal, kto zaplatí za obec peniaze zapožičané z banky na jeho výstavbu. Práve preto Obecný úrad a Obecné zastupiteľstvo **požiadalo nás**, všetkých občanov obce Svinná o pôžičku. Jej zásluhou sa mala vziať menšia pôžička z banky. No zásluhou mnohých spoluobčanov, ktorým sa tento cieľ nepozdával nebolo možné zámer zrealizovať. Nie je možné brať do úvahy názory niektorých, že peniaze sa mali vyberať už o rok skôr, keď nechceli zaplatiť ani túto. Pôžičku poskytla sotva polovica z nás. Aj preto nie sú peniaze na rôzne aktivity. Nemôžeme opraviť obecné cesty, dokončiť rozostavané a opraviť poškodené chodníky, prípadne inak navyšovať majetok našej obce.

Zamyslime sa nad sebou a nad našim správaním sa voči svojej obci – a tým aj voči sebe samým. Veď aký sme my občania voči svojej obci, taký sme aj sami voči sebe.

Do majetku obce Svinná patrí:

Ü Kultúrny dom

Ü Jednopošchodový hasičský dom (stará požiarna zbrojnica)

Ü Požiarna zbrojnica (nová)

Ü Budova bývalého MNV pri Pichlerovi (teraz Potraviny p. Beláková)

Ü Dom smútku

Ü Obvodné zdravotné stredisko

Ü Vážnica po uhoľných skladoch

J.I.

A my sme čie ?! (kaplnky)

Srdečne Vás pozývame, na nedeľné ružencové pobožnosti o 14.30 hod., do novovymalovaného interiéru kaplnky na Malej Neparádzkej.

Bolo zakúpenie koberca do kostola zbytočné ?

Ďakujeme. Všetkým tým, ktorí prispeli na kúpu nového koberca do kostola, všetkým tým, ktorí sa pravidelne starajú o jeho čistotu a dôstojný vzhľad.

Mysleli to v dobrom !

J.I.

Blýska sa na lepšie časy?

Naša obec využila možnosť zamestnať na VPP nezamestnaných, ktorí majú u nás trvalé bydlisko. Možnosť je veľká. Veď len posúďte. Nás, myslím tým nás občanov obce Svinná, to nebude stáť ani korunu. Ich mzdu totiž hradí Úrad práce v Trenčíne. Na zváženie teraz je, nakoľko dokáže Obecný úrad vyťažiť z daných možností. Rádovo v obci takto pracuje 10 mužov. Podľa slov pána starostu, všetci môžeme vidieť čo doteraz dokázali spraviť za tých pár týždňov. (Nechcem polemizovať nad tým čo spravili, je to iba nielen to. My môžeme dať aj návrhy, čo treba spraviť. A keďže môžeme dávať návrhy, musíme kontrolovať, či tieto návrhy niekto akceptoval alebo aspoň o nich uvažoval a následne posúdil ich možné využitie. Na takúto činnosť máme v obci dve paralelné inštitúcie. Ich činnosť závisí jedna od druhej. Prvou je Obecný úrad s hlavou pána starostu a druhou Obecné zastupiteľstvo s viacerými hlavami poslancov. Všetci títo sú nám zodpovední za chod, vzhľad a všetko to, čo sa v obci alebo v súvislosti s obcou deje.

J.I.

SVIŇAN ZÁHRADNÍKOM

JESENNÁ VÝSADBA OVOCNÝCH DREVÍN

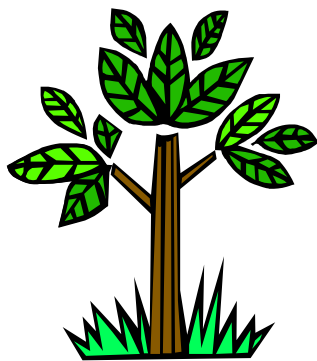
TERMÍN : Väčšinu ovocných drevín vysádzame v období od 20 .septembra až do zamrznutia pôdy. Jesenná výsadba má tú výhodu, že ovocné stromky sa nám do zamrznutia pôdy zakorenia a v jarných mesiacoch majú skorý nástup rastu vďaka tomu, že lepšie využijú zimnú vlhku ako stromky vysádzané na jar.

Broskyne a orechy sadíme radšej na jar a to z toho dôvodu, že ich korene potrebujú pre svoj rast a zakorenenie vyššiu teplotu pôdy.

PRÍPRAVA PODY A JÁM : Veľké jamy (š 1,0 x 1,0 x hl.0,6 m) kopeme len na zlých pôdach, zatravnovaných pozemkoch, prípadne na tých kde sa doteraz pestovali staré ovocné stromy. Veľké jamy kopeme min. 1 mesiac pred výsadbou, z dôvodu jej odvetrania, prípadne skvalitnenia vlastností pôdy. Na dno môžeme dať dobre rozložený maštalný hnoj, prípadne kompost obohatený fosforečnými a draselnými hnojivami. Na pôdach dobrých, oddýchnutých jamu nemusíme kopať vopred a ani nie tak veľkú. Stačí, aby sa nám do nej pekne rozpestreli korene. Pred výsadbou môžeme do jám zatĺcť i oporný kolík.

VÝSADBOVÝ MATERIÁL : Na výsadbu používame jednoročné, prípadne dvojročné stromčeky zakúpené v overenej ovocnej škôlke. Najbližšia je pre nás FRUCTOP Ostratice. Stromky by mali byť zdravé, odrodovo pravé, bez viditeľného poškodenia s dostatočným množstvom korieňkov.

VÝSADBA : Pred samotnou výsadbou si stromček skontrolujeme. Korene skracujeme len ak sú poškodené a hlavne len na nevyhnutnú mieru. Vlasové koreňky nemusíme skracovať vôbec. Koreňovú sústavu môžeme pred výsadbou namočiť do vopred pripravenej zemitej kaše.

Vrchnú časť (konárik) neskracujeme. Toto robíme až na jar. Prípadne odretý konárik zatrieme najlepšie štepárskym voskom. Zavädnuté stromky namočíme pred výsadbou na ½ - 1 deň celé do vody.

Stromčeky sadíme najlepšie dvaja. Jeden človek drží stromček vo zvislej polohe v jame a druhý ho prihŕňa zeminou za súčasného potriasania stromku, pričom pridupáva pôdu, aby táto vyplnila všetky priestory medzi koreňmi. Keď už máme stromček skoro prihrnutý pôdu utlačíme a dôkladne zalejeme. Po vsiaknutí zeminu nahrnieme do tvaru kopčeka, ktorý nám chráni stromček pred vymrznutím. Na jar tento kopček odhrnieme a urobíme tzv. miskú.

Na čo by som chcel upozorniť a kde veľa záhradkárov robí chybu, je hĺbka výsadby. Stromčeky sadíme rovnako hlboko, tak ako rástli v ovocnej škôlke. To znamená, že miesto štepenia musí ostať nad povrchom pôdy. Veľmi dôležité je to najmä u jabloní, kde by táto výška mala byť

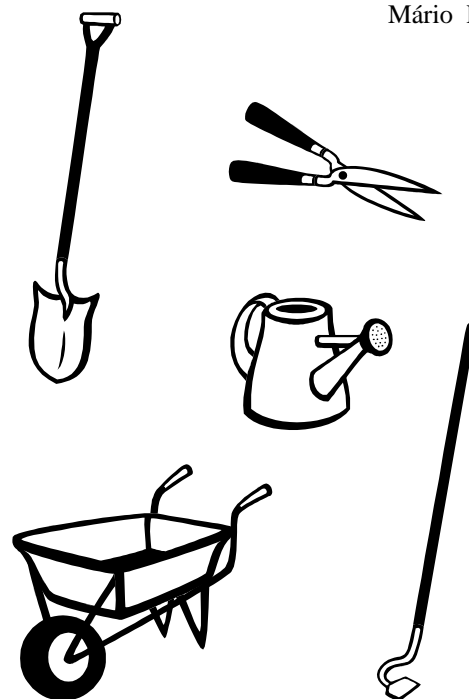
optimálne 10 – 15 cm nad zemou (na zimu potom zasypeme kopčekom zeminou). Výška štepenia a správneho zasadenia stromčeka má veľký význam pre rodivosť a vzrast stromčeka.

Podľa priebehu počasia, na jeseň, stromček ešte podľa potreby zavlažíme, prípadne na zimu obalíme papierom.

ČO ROBÍME NA JESEŇ

- pred výsadbou moríme cesnak proti škodcom 5% SULKOU (6- 12 h) a proti chorobám FUNDAZOLOM 50 WP 0,2% (20 min) – najskôr SULKOM potom FUNDAZOLOM
- hnojíme do zásoby ovocné dreviny draselnými a fosforečnými hnojivami (najlepšie síranom draselným a superfosfátom)
- po zbere jablák stromy postriekame 7% roztokom močoviny, kvôli zásobe dusíka v rastlinných orgánoch a rýchlejšiemu opadu listov a ich následnému lepšiemu rozkladu
- môžeme presvetlovať, zmladiť orech vlašský
- každé štyri roky vápnime pôdu, najlepšie mletým vápencom približne v dávke 1-3 kg na 10m² (keď vápnime súčasne nehnojíme maštalným hnojom)
- kľúčujeme staré a choré stromy, najmä slivky napadnuté šárkou
- čistíme staré a rozvešiame nové vtáčie búdky
- vysádzame rezistentné *jablone* (netrpiace chrastavosťou), ako sú napr. : Rubinola, Topaz, Selena, Prima, Rosana, Karmína, Melodia atď. a *slivky* odolné voči šárke : Čačanská lepotica, Čačanská najbolja, Stanley, Valjevka alebo úplne odolné tzv. rezistentné ako sú : Katinka, Tegera, Hanita, Elena, Tipala - žltá

Mário Palák

ABY STE ZBYTOČNE NESTLÁČALI KLUČKY ZATVORENÝCH DVERÍ

alebo

OTVÁRACIE HODINY (NIELEN) PREDAJNÍ (doplňok)

Holičstvo a kaderníctvo – privat p. Duchová
Zodp. vedúca : p. Anna Duchová

Pondelok	: 13.00 – 18.00
Utorok	: 13.00 – 18.00
Streda	: 13.00 – 18.00
Štvrtok	: 13.00 – 18.00
Piatok	: 13.00 – 18.00
Sobota	: Podľa potreby. Objednávať sa treba na tel. číse : 0831 / 648 7814

Zároveň sa hlboko ospravedľňujeme p. A. Duchovej, za neuvverejnenie v prvom čísle časopisu.

Združenie SKLOMET– Rozličný predaj (v nákupnom
stredisku na 1.poschodí)

Zodp. vedúci : p. Milan Tiburák

Pondelok	: zatvorené	
Utorok	: 8.00 – 11.30	12.00 – 17.00
Streda	: 8.00 – 11.30	12.00 – 17.00
Štvrtok	: 8.00 – 11.30	12.00 – 17.00
Piatok	: 8.00 – 11.30	12.00 – 17.00
Sobota	: 7.00 – 11.30	

Združenie SKLOMET– Ovocie, zelenina (v nákupnom
stredisku na prízemí)

Zodp. vedúci : p. Milan Tiburák

Pondelok	: zatvorené	
Utorok	: 8.00 – 11.30	12.00 – 17.00
Streda	: 8.00 – 11.30	12.00 – 17.00
Štvrtok	: 8.00 – 11.30	12.00 – 17.00
Piatok	: 8.00 – 11.30	12.00 – 17.00
Sobota	: 7.30 – 11.30	

IVATEX – lacné odevy z dovozu (bývalá pošta)

Zodp. vedúci : p. Iveta Dúbravková

Pondelok	: zatvorené
Utorok	: zatvorené
Streda	: zatvorené
Štvrtok	: zatvorené
Piatok	: 9.00 – 16.00
Sobota	: 7.30 – 12.00

Ovocie, zelenina – privat p. Ježík
Zodp. vedúci : p. Jozef Ježík

Otváracie hodiny neuvádzame, nakoľko nie sú dostupné z vonkajšej strany predajne.

DARCOVIA KRVI NEVYMRELI

Vo Svinnej slávnostne odmenili nových držiteľov Janského plakety.

Darovanie krvi patrí medzi najšľachetnejšie ľudské činy a darovaná krv zachránila už veľa životov. Dávno už pominuli časy, keď sa za odobratú krv poskytovala finančná protihodnota, naopak v posledných desaťročiach jednoznačne dominuje bezpríspevkové darcovstvo. Už samotné slovné spojenie prezrádza, že darca je dobrovoľný a nehonorovaný žiadnym príspevkom.

Odklon od minulosti spočíva aj v tom, že kedysi sa odbery realizovali hromadne. Výbor organizácie Červeného kríža alebo obvodný lekár zabezpečili účasť a dopravný prostriedok. Dobrovoľníci absolvovali odber krvi a následné pohostenie. V súčasnej ére súkromných podnikateľov nastala aj v tejto oblasti inovácia a kroky dobrovoľných darcov krvi smerujú na hematologicko – transfúzne oddelenie individuálne, prípadne na základe pozvánky.

Ako Sviňan informovala predsedníčka miestneho spolku Slovenského Červeného kríža vo Svinnej Božena Chudíková, aj členovia tejto organizácie pravidelne darujú svoju krv. Nezriedka sa k nim pridávajú aj tí občania, ktorí nie sú organizovaní v uvedenom spolku, a tak vo Svinnej evidujú asi štyridsať občanov, ktorí dôverne poznajú priestory trenčianskej „transfúzy“.

Približne toľko pozvánok doručili na správnu adresu aj svinnianske poštové doručovateľky, pretože výbor miestneho spolku SČK zorganizoval pre „svojich“ darcov slávnostný večer. Pozvanie prijalo asi 25 darcov, ktorým sa prihovarila predsedníčka miestneho spolku Božena Chudíková a starosta obce Ing. Ivan Mokráň. Finančnú „injekciu“ na zorganizovanie posedenia poskytol Obecný úrad a pohostenie viac – menej z vlastných zdrojov pripravili členky organizácie. Slávnostný večer obohatili aj žiaci základnej školy kultúrnym programom.

Súčasťou slávnostného večera bolo aj odmenenie nových držiteľov Janského plakety. Bronzovú získali Tibor ŠANKO a Gabriel VONDRA, striebornou sa môže pýšiť už aj Jaroslav LEHOCKÝ, pretože v organizácii sú aj ďalší členovia, ktorí v minulosti získali bronzovú, striebornú či dokonca zlatú plaketu českého psychiatra a hematológa Jana Janského (Ľudovít Kyselica, Ján Laca, Bernard Halás ...).

Božena Chudíková si pochvalovala aj spoluprácu s obecným úradom a prezradila, že členovia miestneho spolku Červeného kríža sa zúčastňujú aj súťaže mladých zdravotníkov, vykonávajú zdravotnícke služby pri rozličných súťažiach, zhromažďujú staršie šatstvo na humánne účely a podobne.

J.P.

DVADSAŤROČNÉ ROZOSPIEVANÉ BABIČKY

Zmiešaný spevácky zbor vo Svinnej začínal pôvodne ako ženský kolektív. Spev vždy dodával slávnostným príležitostiam ešte oslavnejší ráz, utužoval ich, povznášal. A to aj napriek tomu, že o speve nemožno jednoznačne hovoriť len ako o slávnostnej príležitosti. Melódia na perách, či zachytená uchem, vedela potešiť už našich predkov a dobrá pieseň s určitou nezanikne ani v budúcnosti. Pritom je jedno, či je to sólová pieseň alebo ju interpretuje zbor. Zborové piesne však majú naozaj väčšinou slávnostnejší charakter. Hádám v každom sídle sa nájde skupina ľudí, ktorá svojim spevom zdobí spoločenské podujatia. Výnimkou nie je ani jedenapol tisícová obec Svinná, kde už dve desaťročia pôsobivo existuje a vystupuje spevácky zbor.

August 1980, stretnutie troch generácií na bratislavskom Slavíne. V zmesi zborov tam vtedy svoje hlasivky a piesne „predávali“ aj ženy z podinoveckej obce Svinná. Po návrate domov, na jednej zo schôdzí Slovenského zväzu žien, prišla Pavlína Mokránová s návrhom, aby založili spevácky zbor aj v obci. Zdôvodňovala to tým, že keď predsa spievať vedia, tak načo tie obavy. A tento pokus nič nestojí. S návrhom súhlasila aj vtedajšia predsedníčka „ženskej“ základnej organizácie Zuzana Hricková, nuž a samozrejme samotné oslovené ženy.

Pavlína Mokránová, Oľga Illová, Mária Adamovičová, Mária Šimnová, Monika Myšáková, Mária Hertlová, Jolana Hiklová, Jana Lobotková, Mária Vavrová, Anna Syrná, Helena Juriková, Emília Galková, to bolo dvanásť žien, ktoré začali raziť cestu zborovému spevu vo Svinnej.

O pomoc požiadali učiteľku vtedajšej Ľudovej školy umenia Janku Mikulčíkovú a na úvod skúšali zladit' piesne. Darilo sa a každý úspech je vlastne povzbudením a hnacím motorom do ďalšej práce. Do konca roka pribudli ďalšie ženy, a tak ich

napokon bolo dvadsať. To už mohli nacvičovať aj trojhlasný spev a „ľudovkový“ repertoár postupne začali obohacovať o piesne slovenských a českých autorov.

Nácviky a skúšky sa uskutočňovali vždy v pondelok večer po skončení vyučovania v Ľudovej škole umenia. Miestom bola trieda v tejto škole. Ženy na tieto stretnutia ešte i dnes spomínajú ako na pekné chvíle. Dirigentka a odborná vedúca súboru, nevidomá učiteľka LŠU Janka Mikulčíková, si bola vedomá, že pre kvalitu spevu robia síce maximum, ale na výraznejší úspech medzi elitou spev. zborov si budú musieť ešte nejaký ten „piatok“ počkať. Naproti tomu však zastávali názor, že raz sa treba zviditeľniť. A tak už v roku 1982 boli prvý raz na súťaži v Novom Meste nad Váhom, ba i o dva roky sa zúčastnili okresného festivalu v Trenčianskych Tepliciach, ktorý mal nesúťažný charakter. Rok 1984 bol bohatý na významné

udalosti, keď okrem spomínaného festivalu spievali aj na prehliadke v Bratislave, vystupovali pri storočnici miestneho požiarného zboru i zboru v Trenčianskej Teplej. V tomto roku sa ženský spevácky zbor obohatil o ďalšie členky, ktorými boli Margita Kyselicová, Pavlína Galková, Anna Panáčková, Marta Hertlová, Emília Bacová, Helena Mikušová, Oľga Panáčková, Rozália Čahojová, Viera Začková, Elfrída Mišáková, Helena Jakúbeková, Mária Rešetková, Jarmila Hertlová, Anna Rešetková. Postupne sa pridávali ďalšie speváčky, pôsobenie niektorých však bolo len krátkodobou epizódou.

Od roku 1986, príchodom kňaza Jozefa Dvorského za správcu farnosti, sa postupne začala obohacovať aj ideologická náplň zboru. On bol totiž iniciátorom toho, aby zbor spieval v kostole aj chrámové piesne. Vypočuli ho a postupne, pre hlasové i obsahové skvalitnenie vystúpení, začali v zbere pribúdať aj tenory a basy. Vychádzali z hrdiel mužov, ktorí sa pridali k pôvodne ženskému kolektívu a transformovali ho na zmiešaný spevácky zbor. Anton Hikel, Adalbert Hikel, Jozef Hejtmánek, Ladislav Kováč, Eduard Klamár, Ľudovít Kyselica, Alojz Korán, Cyril Páleník, Ján Vavro, Bernard Halás, Silvester Mokrán a ďalší, to boli tí, ktorí svoj voľný čas obetovali pre to, aby slávnostné akadémie boli ešte slávnostnejšie, aby cirkevné i štátne sviatky mali ešte väčšiu vážnosť. Prví muži – speváci začali do zboru prichádzať v roku 1986, ďalší pribúdali až do roku 1990.

Človeku sa ani veriť nechce, že jadro kolektívu, ktorí pred dvadsiatimi rokmi začínal, je stále pohromade. A veruže sa ani nehoduje tak ľahko skončiť. Devízou kolektívu je zohratosť, súdržnosť a určitá spolupatričnosť. Keď to zvládali ako zamestnané ženy, prečo by to nedokázali v dôchodkovom veku.

Pred piatimi rokmi, keď vznikol miestny odbor Matice slovenskej, prešli pod jej „krídla“, aby sa ešte viac oživila kultúra v obci. Veď do roku 1989 boli organizované v Slovenskom zväze žien, po „nežnej“ spievali viac-menej v kostole a boli, až do roku 1995, takpovediac „na voľnej nohe“.

V repertoári majú skladby od romantizmu až po súčasnosť, nechýbajú neodmysliteľné ľudové piesne. Neprekvapí ich vari žiadna ponuka na vystúpenie, dokážu zaspievať na svadbe, pri cirkevných obradoch či pri partizánskej vatre. Taká pestrá všehochuť. Od vzniku zboru sa po súčasnosť veľa nezmenilo. Podstata zostala, pribudli len rôčky, zopár šedin a z mamičiek sa stali babičky, ktoré majú dvadsať... rozospievaných rokov.

J.P.

Pivári, siláci a pivo za päť korún

Veľkosklad piva vo Svinnej usporiadal v mesiaci jún, pre milovníkov netradičnej zábavy, súťaž v pití piva a nosení pivných sudov.

Prvou súťažnou disciplínou bolo vypiť jeden liter piva v čo najkratšom čase. Najlepšie sa darilo Ivanovi Vojtechovi, ktorý dosiahol čas 14,47 s, druhý Jozef Belák na to potreboval 15,16 s a tretí Ján Mišák vliadol do seba „litrák“ penivého moku za 26,19 sekúnd. I keď v porovnaní so špičkovými slovenskými pivármi, ktorí dosahujú časy okolo päť sekúnd, sú tieto výkony podstatne slabšie. Dobrá nálada nechýbala nielen súťažiacim, ale ani prítomným návštevníkom, ktorí mali možnosť konzumovať „krígel“ piva za päť korún. A to sa už dnes len tak ľahko nevidí.

Druhou disciplínou bolo nosenie dvoch tridsať litrových sudov piva na vzdialenosť, ktorá merala presne toľko, koľko mal objem jeden sud. Najlepšiu zdatnosť preukázal Martin Šimno, ktorému cesta s pivnými „kuframi“ trvala 8,35 sekúnd, druhý Dušan Kytta bol pomalší o 1,53 s. Tretí Eduard Hertl absolvoval trať za 11,60 sekúnd. Najlepší pivári a siláci boli odmenení vecnými cenami od usporiadateľa.

J.P.

Štvrtina pretekárov úspešná

Mestská organizácia Slovenského rybárskeho zväzu (SRZ) Trenčín a Obvodná organizácia SZR Svinná usporiadali na vodnej nádrži Svinnica rybárske preteky mladých adeptov Petrovho cechu, ktorých sa zúčastnilo 130 chlapcov a dievčat. Aký – taký úlovok sa podaril tridsiatim dvom mladým rybárom a každý z nich si odniesol niektorú zo zaujímavých i aktuálnych cien, ktoré venovali štedrý sponzori. Okrem toho, samozrejme, aj svoj úlovok, avšak každý z nich si mohol vziať iba jednu rybu. Ostatné, ktoré skočili na hák udice, sa počítali len do hodnotenia pretekov.

Podľa slov predsedu obvodnej organizácie vo Svinnej Jozefa Beleja sa počas tohtoročných pretekov ulovilo, v porovnaní s minulými rokmi, menej rýb, ale boli o čosi väčšie. Rozhodcovia do záznamu pretekárov zapísali celkovo 38 kaprov, 1 úhora a zvyšok tvorili tzv. biele ryby.

V kategórii chlapcov zvíťazil Marek Mrázik, ktorý za päťicu ulovených kaprov získal 1250 bodov. Na druhom mieste skončil Matej Belej a na treťom Peter Urban, keď obaja zo sčerených vôd Svinnice „vylovili“ 825 bodov a o ich poradí rozhodol väčší kapor v sieťke M. Beleja. Na štvrtom mieste skončil Jakub Mikula so ziskom 745 bodov a na piatom mieste Radoslav Pleva, ktorému rozhodcovia napočítali 590 bodov. Tento pretekár ulovil aj najväčšieho kapra, ktorý mal dĺžku 60 centimetrov. Rovnako veľký kapor sa ulakomil aj na návnadu Ondreja Žáčika, avšak jeho ďalšie úlovky mali menšiu dĺžku i nižšiu hmotnosť. Ďalšie „kapitálne“ úlovky si zapísali Juraj Dudáš, ktorého najväčší kapor mal 57 cm a Tomáš Hojsík s kaprom dlhým 55 cm.

Medzi dievčatami sa najlepšie darilo Daniele Brachtýrovej, ktorá vytiahla kapra s dĺžkou 48 cm, druhá skončila Ivana Rovenská, keď v záznamoch mala piestov a ostrieža a tretia Martina Plánková s ulovenými červenookkami.

Najviac kusov rýb, sedem, vytiahol z vôd Svinnice Peter Repka, ale absentoval medzi nimi kapor a jeho úlovok tvorili len piesty a oči.

J.P.

Moravania dominovali na Slovensku

Dobrovoľný požiarny zbor vo Svinnej, Obecný úrad Svinná a výrobné družstvo Nitrates usporiadali vo Svinnej už dvanásť ročník súťaže v požiarnickom športe o Pohár predsedu VD Nitrates.

Súťažilo sa v požiarnom útoku s vodou a pozvanie prijalo 26 družstiev zo Slovenska a Čiech. Organizátori vzhľadom na veľký počet účastníkov upravili propozície v tom zmysle, že každé družstvo absolvovalo iba jeden pokus, hoci v minulých ročníkoch bolo zvykom, že sa „išlo“ na dva pokusy.

Na prvých miestach sa umiestnili štyri moravské mužstvá, medzi ne sa vklínila len Lehota pod Vtáčnikom z okresu Prievidza. Víťazom pohárovej súťaže sa stal majster Českej republiky v požiarnickom športe, družstvo z Místřic fantastickým časom 15,53 sekúnd, na druhom mieste skončili Vésky, ktoré dosiahli čas 16,60 sekúnd a tretí boli časom 17,70 sekúnd požiarnici z Lehoty pod Vtáčnikom. Hoci boli vo Svinnej nováčik, svoju pozíciu pretavili do bronzovej medaily. Ďalšie dve priečky obsadili dobrovoľní požiarnici z Kunovic časmi 18,05, 18,27 sekúnd. Naši požiarnici sa museli uspokojiť až so šiestym miestom s časom 18,47 sekúnd.

Aj v kategórii žien sa z prvenstva tešili požiarničky z moravskej dedinky Místřice, ktoré dosiahli čas 22,63 sekúnd, na druhom mieste skončili časom 27,32 sekúnd ženy z Rybian, a čas 33,61 sekúnd stačil ich mladším kolegyniam, teda rybianskym dorastenčkám, na tretie miesto. Ďalšie dve miesta obsadili ženy z Bobota a Trenčianskeho Jastrabia, ale ich časy už boli z kategórie horších.

J.P.

Plameň

Trináť družstiev mladých požiarnikov sa zúčastnilo okresného kola súťaže v hre PLAMENĚ vo Svinnej. Chlapci a dievčatá dokazovali svoje umenie v útoku CTIF s vodou a v štafetovom behu. Najhoršiu východiskovú pozíciu mali už pred štartom chlapci z Bobota, Svinnej II. a dievčatá z Trenčianskeho Jastrabia, ktorých vekový koeficient, vypočítaný na základe veku súťažiacich, bol dvadsať bodov.

V štafetovom behu chlapcov sa najlepšie darilo Svinnej I. a Krivosúdu Bodovke, ktorí dosiahli čas 110 s, o štyri sekundy pomalší boli Soblahovčania. Domáci mladí požiarnici z „áčka“ dominovali aj v útoku CTIF, keď sa stopky rozhodcov zastavili šesť sekúnd po uplynutí jednej minúty. Ich rovesníci z Hornej Súče – Závrskej skončili druhí časom 82 sekúnd a tretie miesto patrí druhému družstvu Svinnej za čas 94 sekúnd. V celkovom súčte oboch disciplín patrí prvenstvo Svinnej I., ktorá dosiahla 176 bodov, na druhom mieste so ziskom 198 bodov skončili chlapci zo Závrskej a tretie miesto obsadili mladí „plameňáci“ z Krivosúdu-Bodovky.

V kategórii dievčat sa útok CTIF najlepšie vydaril mladým požiarničkám z Trenčianskeho Jastrabia, ktoré dosiahli čas 77 sekúnd, o tri sekundy zaostali ich súperky z Trenčianskych Stankoviec a tretie dievčatá z Krivosúdu Bodovky mali výsledný čas 95 sekúnd. Zvíťazili však, hoci iba o jedinou sekundu, v štafetovom behu, na druhom mieste

skončili Trenčianske Stankovce a tretie boli dievčatá z Trenčianskeho Jastrabia , ktoré dosiahli čas 121 sekúnd. Celkovými víťazkami, hoci veľmi tesne, sa stali Trenčianske Stankovce, ktorých súčet časov bol 195 sekúnd, o tri zaostali, o tri zaostali Jastrabčanky a o ďalších jedenásť Krivosúd-Bodovka.

Víťazi oboch kategórií postúpili do krajského kola, kde naši požiarnici obsadili pekné tretie miesto.

J.P.

II. trieda Sever - dorast :

6. august	14.00	SVINNÁ – Dolná Poruba
13. august	14.00	Mních. Lehota – SVINNÁ
20. august	13.30	SVINNÁ – Klúčové
27. august	13.30	Bobot – SVINNÁ
3. sept.	13.00	SVINNÁ – Zamarovce
10. sept.	13.00	Chocholná Veľ. – SVINNÁ
17. sept.	12.30	SVINNÁ – Drietoma

Futbalová liga

Majstrovstvá oblasti - muži :

6. august	16.30	Tr. Jastrabie – SVINNÁ	/3:0/
13. august	16.30	SVINNÁ – Melčice Liesk.	/2:0/
20. august	16.00	Horná Súča – SVINNÁ	/3:0/
27. august	16.00	SVINNÁ – Dolná Poruba	/1:1/
3. sept.	15.30	Dolná Súča – SVINNÁ	/4:1/
10. sept.	15.30	Beckov – SVINNÁ	/3:0/
17. sept.	15.00	SVINNÁ – Turá Lúka B	
24. sept.	15.00	Klúčové – SVINNÁ	
1. okt.	14.30	SVINNÁ – Stará Turá	
8. okt.	14.30	Horná Streda – SVINNÁ	
15. okt.	14.30	SVINNÁ – Selec	
22. okt.	14.00	Dubodiel – SVINNÁ	
29. okt.	14.00	SVINNÁ – Mních. Lehota	

Sever B - žiaci :

20. august	10.30	Horňany – SVINNÁ
27. august	10.30	Veľká Hradná – SVINNÁ
3. sept.	10.30	Voľno
10. sept.	10.30	Motešice – SVINNÁ
17. sept.	10.30	SVINNÁ – Bobot
24. sept.	10.30	Soblahov – SVINNÁ
1. okt.	10.30	SVINNÁ – Neporadza
8. okt.	10.30	Dubodiel – SVINNÁ
15. okt.	10.30	SVINNÁ – V. Bierovce
22. okt.	10.00	Tr. Jastrabie – SVINNÁ
29. okt.	10.00	SVINNÁ – Selec

Vážení občania,

po určitom čase a letnej prestávke držíte v rukách druhé číslo Sviňana. Iste ste si všimli aj novú cenu, ktorú sme napokon v úvodnom čísle avizovali. Symbolická cena prvého čísla bola jednoznačne podhodnotená a celkom nevyšla ani pôvodná ústna dohoda s tlačiarom, takže záverečná ekonomická bilancia č.1 nám tak trochu nabúrara aj vlastné peňaženky. Keďže sponzor ani žiadna inštitúcia sa nenašla, ktorá by nám ponúkla finančné pokrytie vydávania, museli sme zvažovať, čo a ako ďalej. Ako vidíte, nevzdali sme to, boli sme však nútení upraviť cenu na terajších 8 sk, ktoré sú reálnymi nákladmi na vydanie druhého čísla.

Zodpovedne prehlasujeme, že prípravu materiálov i celého čísla robia vydavatelia bez nároku na finančnú odmenu. Berte to prosím ako realitu a ak má Sviňan aj naďalej existovať, nemôže jeho cena klesnúť pod uvedenú sumu. Aspoň v súčasnosti nie.

Vzhľadom na časový rozdiel medzi uvedenými dvomi číslami sa nepodarilo zachytiť všetky aktivity a akcie v obci, ale v budúcnosti by sme radi do tejto oblasti vniesli systém a pravidelnosť.

Dúfame, že prekážok bude čoraz menej a informácii zasa čoraz viac. Tohto roku ešte určite vyjde jedno číslo , ktoré plánujeme „pustiť“ pred Vianocami.

Ospravedlňujeme sa ešte raz za časový sklz a radi by sme uverili, že bol posledný. Za pochopenie ďakujú a na spoluprácu sa tešia

vydavatelia

Milí spoluobčania, ak by ste mali rôzne nápady alebo aj články, o ktorých si myslíte, že by bolo dobré ich uverejniť, oslovte nás. Prípadne nám vhodte do schránok vaše požiadavky, námety, nápady ...

ďakujeme